

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA LOHTAJALLA

Pääjuhla jatkuu. Vielä on tilaa – Jeesukselta suojan saa 30.6.2013 klo 14:15

Pasi Hujanen, Venäjän-lähettilä, Pietarin ja Länsi-Inkerin rovastikuntien pastori

VIELÄ ON TILAA – JEESUKSELTA SUOJAN SAA

Haluan puheessani tuoda esiin lähtevän lähetin tunteja. Reilu kymmenen vuotta sitten aloitin Venäjän-lähetin, Puškinin kirkkoherrana. Viime vuodet olen ollut Pietarin ja Länsi-Inkerin rovastikuntien pastorina.

"Jokainen, joka kuulee nämä sanani ja tekee niiden mukaan, on kuin järkevä mies, joka rakensi talonsa kalliolle. Alkoi sataa, tulvavesi virtasi ja myrskytuuli pieksi taloa, mutta se ei sortunut, sillä se oli rakennettu kallioperustalle. Jokainen, joka kuulee nämä sanani mutta ei tee niiden mukaan, on kuin tyhmä mies, joka rakensi talonsa hiekalle. Alkoi sataa, tulvavesi virtasi ja myrskytuuli pieksi taloa, ja se sortui, maan tasalle saakka."

(Matt 7:24-27)

Nämä sanat ovat Jeesuksen kuuluisimman puheen eli Vuorisaarnan loppu. Tänä päivänä tuo puhe usein nähdään vain rakkauden ja suvaitsevaisuuden julistuksena, mutta jos lukee, mitä Jeesus sanoo, Vuorisaarnasta löytyy paljon myös lakia ja varoituksia Jumalan tieltä poikkeamisesta.

Eräänä yönä Tuutarin kirkolla näin unta. Venäjän presidentti Vladimir Putin oli Turussa kokouksessa, jossa käsiteltiin kirkollisia asioita. Valittelin mielessäni, että hän ei ymmärrä suomea. Mutta kun hän oli lähdössä Turun rautatieasemalla, hän sanoi selvällä suomen kielellä, että hän valittaa sitä, että Suomen kirkollinen tilanne on niin huono ja liberaali.

Uniin sisältyy usein jotain todellisuudesta – vaikka en uskokaan kovin vahvasti Freudin teorioihin. Vladimir Putin oli aikanaan paljonkin tekemisissä Turun kanssa – hän oli Pietarin kaupungin johdossa ja vastasi suhteista Turkuun, joka on Pietarin ystävyyskaupunki. Mutta vielä lähemmäs todellisuutta tulee hänen lausuntonsa Suomen kirkollisesta tilanteesta.

Venäjällä ortodoksikirkon johtaja, patriarkka Kirill joutui äskettäin puolustautumaan syytöksiin, että ortodoksikirkko vaikuttaa liikaa Venäjän valtion asioihin. Suomessa arkkipiispalla ei ole moisia huolia – pikemmin päinvastoin. Onkin totta, että aina jouluna ja pääsiäisenä televisiossa näytetään, kuinka Venäjän presidentti ja pääministeri osallistuvat jumalanpalvelukseen. Mm. Pietarin kaupunginjohtaja Georgi Poltavsenko on tunnettu ortodoksisesta hurskaudestaan, kuten moni muukin Venäjän vaikutusvaltainen henkilö.

Samaan aikaan, kun Helsingin seurakuntayhtymä kieltäytyi tukemasta Kazanin luterilaisen kirkon rakentamista vedoten siihen, että Inkerin kirkko ei ole hyväksynyt naispappeutta ja suhtautuu kielteisesti homoavioliittoihin, Venäjän parlamentti eli duuma hyväksyi käytännössä yksimielisesti lain, joka kieltää lapsiin suuntautuvan homoseksuaalisen propagandan. Länsimaiden johtajat ovat kritisoineet lakia – joka aikaisemmin oli voimassa vain muutamissa kaupungeissa, mm. Pietarissa. Sanoma Osakeyhtiön omistama St.Petersburg Times – Pietarissa kerran viikossa ilmestyvä englanninkielinen ilmaisjakelulehti, jota voi lukea myös internetissä – ei yleensä tuota pettymystä: jokaisessa lehdessä on joku homoseksuaalisuutta puolustava ja ajava artikkeli. Venäläiset poliitikot eivät kuitenkaan suostuneet kuuntelemaan länsimaiden kritiikkiä, vaan päättivät asian omantuntonsa mukaan.

Tällä hetkellä Venäjä on valtiona ja yhteiskuntana kristillisempi kuin Suomi. Kuka olisi

uskonut vielä muutama vuosi sitten, että tällainen on mahdollista. Olen ollut töissä Venäjällä noin 14 vuotta. Tänä aikana Suomi ja Venäjä ovat muuttuneet suuresti – ikävä kyllä pitää sanoa, että Suomen muutos on ollut kristillisen uskon kannalta yleensä huonoon suuntaan.

Helsingin seurakuntayhtymän päätös on mielenkiintoinen. Aikaisemmin lähetysjärjestöjä syytettiin länsimaisesta kulttuuri-imperialismista. Nyt niiltä vaaditaan sitä! Lisäksi on syytä muistaa, että Inkerin ja Suomen kirkon välillä on solmittu yhteistyösopimus, jossa luvataan kunnioittaa toisen osapuolen teologisia kannanottoja ja käytäntöjä. Nyt sopimuksella ei näyttänyt olevan mitään merkitystä.

Käsittääkseni yksikään suomalaisen lähetysjärjestön kanssa toimiva kirkko ei ole ottanut myönteistä kantaa samaa sukupuolta olevien avioliittoihin. Ollakseen johdonmukainen Helsingin seurakuntayhtymän tulisi siis kieltää avustukset kaikilta lähetysjärjestöiltä!

Ikävä kyllä pitää sanoa, että suomalaisena joutuu nykyään Venäjällä joskus häpeämään sitä, että on luterilainen.

Eräs venäläinen kysyi muutama vuosi sitten minulta: ”Kuinka sinä voit olla luterilainen? Hitlerkin oli luterilainen!” Hitler ei ollut luterilainen, mutta Venäjällä Saksaa pidetään luterilaisena maana, vaikka itse asiassa siellä on nykyään enemmän roomalais-katolisia kuin luterilaisia.

Ikävä kyllä Venäjällä otsikoihin pääsevät yleensä vain erilaiset kohu-uutiset Suomesta. Niinpä kun venäläiset lukevat uutisia Suomessa vaadittavasta samaa sukupuolta olevien avioliitosta, he kokevat, että myös luterilainen kirkko on sen takana. He ovat tottuneet siihen, että ortodoksikirkkoa kuunnellaan Venäjällä. Ja kun Suomi on luterilainen maa, tietysti siellä kuunnellaan luterilaista kirkkoa.

Muistan, kuinka eräs Kenian-lähetimme kertoi, kuinka hän oli vuosia rakentanut yhteyttä intialaiseen autokorjaamon johtajaan. Kerran tuo johtaja kutsui hänet huoneeseensa ja näytti Kenian päälehteä Nationia, jossa oli kirjoitus siitä, että Tanskan luterilainen kirkko on alkanut siunata homopareja. ”Etkös sinä ole tämän kirkon edustaja?” Lähetimme totesi, että kyllä, mutta että hän on asiasta eri mieltä. Mutta yhteys katkesi siihen.

Suomen uutiset voivat viedä pohjan siltä työltä, mitä Inkerin kirkko tekee Venäjällä.

Eivät venäläiset osaa ajatella, että Suomen uutiset eivät edusta koko luterilaisen kirkon tilannetta. Jokainen suomalainen kristitty tietää, että Helsingin hiippakunta ei ole koko Suomen kirkko. Ei esimerkiksi täällä Oulun hiippakunnassa ajatella samalla tavalla kuin Kehä Kolmosen sisäpuolella.

Suomen kirkon kulttuuri-imperialistit eivät ymmärrä, että maailma Suomen rajojen ulkopuolella on erilainen. Jos Inkerin kirkko alkaisi ajaa naispappeutta, se vaikeuttaisi sen suhteita ortodoksikirkkoon. Jos Inkerin kirkko alkaisi ajaa samaa sukupuolta olevien avioliittoja, seuraavana päivänä keskustoimistolla olisivat verotarkastajat, terveystarkastajat, palotarkastajat jne. ja kirkon toiminta lakkaisi nopeasti. Mutta ehkä nuo suomalaiset kiivailijat toivovatkin sitä? Vai eivätkö he ymmärrä, kuinka mahdoton heidän vaatimuksensa on.

Puhuin asiasta Inkerin kirkon piispa Kuukaupin kanssa. Hän totesi, että Inkerin kirkossa opetetaan edelleen, niin kuin Raamatussa opetetaan. Synti on synti, sanoivat länsimaat

mitä haluavat. Piispa ymmärtää, että näillä kannanotoilla ei saavuteta suosiota lännessä. Vuosia sitten eräässä keskustelussa Inkerin kirkkoa painostettiin. Silloin piispa sanoi: ”Me selvisimme kommunisteista, me selviämme teistäkin!”

Itse ajattelen, että lähettinä minun tulee kuunnella nimenomaan Inkerin kirkon ääntä. Kristus lähetti omansa julistamaan evankeliumia, ei läntistä kulttuuria.

On ilo palvella kirkkoa, joka haluaa pitäytyä Raamatussa. Paljon on ongelmia ja vaikeuksia. Rahaa on vähän, maallistuminen on tehnyt ihmisten saavuttamisesta vaikeampaa. Mutta jos perustus on kunnossa, talo voi kestää myrskytkin.

Israelissa hiekkaa on oikeastaan vain kuivuneiden jokien uomissa. Kun katsot Raamatun takaa karttoja, huomaat, että monet joet on merkitty katkoviivoilla: ne ovat jokia, jotka osan vuodesta ovat kuivina. Tyhmä rakentaja rakensi talonsa kuivuneen joen uomaan! Kyse ei siis ollut vain pienestä virheestä, vaan todellisesta typeryydestä. Elämän rakentaminen muun kuin Kristuksen varaan on typeryyttä. Samalla tavalla olisi suurta typeryyttä lähettinä olla kertomassa jostakin muusta kuin kaikkein kalleimmasta asiasta, perustuksesta, joka kestää kaikkina aikoina.

Kun aikanaan aloitin Puškinin kirkkoherrana syksyllä 1999, luin erään venäläisen filosofin kirjan, jossa hän totesi, että kulttuurit näyttävät kestävän noin tuhat vuotta. Hän julisti, että läntinen kulttuuri on lähellä tuhoa. Venäjä tulee kestävänsä. Ajattelin silloin, että tämä on sitä isovenäläistä uhoa, mutta nyt olen hänen kanssaan aika lailla samaa mieltä. Viime aikojen uutisia kuunnellessa minulle on tullut tuntu, että läntinen maailma on kaivamassa hautaa itselleen.

Siksi on tärkeää, että emme ole Venäjällä julistamassa läntistä kulttuuria, vaan Kristuksen evankeliumia! Saamme julistaa sanomaa, joka kestää silloinkin, kun maailma vastustaa. Moni venäläinen ystäväni on sanonut, että 1990-luvulla, kun oli taloudellisesti ja monella muullakin tavalla vaikeaa, silloin käytiin kirkossa ja Jumala oli tärkeä. Nyt elämä on helpompaa ja Jumala helposti unohtuu. Näinhän se on ollut aina – ei tarvitse lukea kuin Vanhaa testamenttia, niin näkee, että maallinen menestys on usein hengellinen menetys.

Mutta Jumala voi antaa kasvun kylvetylle sanalle myös kovissa oloissa.

Rukoilkaa Inkerin kirkon, sen johtajien ja työntekijöiden puolesta, ja meidän lähettienkin puolesta, että elämää tuova Kristuksen evankeliumi voisi kaikua Venäjällä ja kutsua ihmisiä pelastukseen Kristuksen Golgatan sovitustyön kautta.

Rukoilkaamme myös Suomen kirkon puolesta, että se voisi rakentaa kestäväälle perustalle. Kristus-kalliolle.